

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Семенюк. А.О., здобувач вищої освіти, гр. ПУА 2/1

Миколаївський національний аграрний університет

Високі соціальні стандарти життя сільських жителів і розвиток соціальної інфраструктури значною мірою визначають рівень розвитку сільських територій. Слід зазначити, що фінансову базу функціонування закладів соціальної інфраструктури на селі у 90-х рр. становили державний бюджет на обласному, районному та місцевому рівнях, добровільні кошти підприємств, кошти громадян та позабюджетні надходження. Нині основна увага у формуванні фінансових ресурсів на утримання закладів соціальної інфраструктури певної території переноситься на місцеві бюджети, від формування і використання яких залежить рівень розвитку соціальної інфраструктури. Отже, розвиток соціальної інфраструктури має передбачати адаптацію її механізмів до змін у сфері економічної політики на основі підвищення якісного надання послуг[1].

Державне регулювання розвитку соціальної інфраструктури села було зосереджене на миттєвих проблемах, відповідно короткострокові рішення перетворилися на довгострокові проблеми. За роки незалежності в українському селі здійснено глибокі структурні реформи, докорінно перебудовано земельні й майнові відносини, створено організаційно-правові структури ринкового спрямування на основі приватної власності на землю та майно, індивідуальної, сімейної та колективної форм організації праці.

Водночас у розвитку агропромислового комплексу залишається низка основних проблем розвитку соціальної інфраструктури сільських територій у зазначених сферах: забезпеченість житлом та неякісні соціально-побутові умови життя сільських мешканців; низький рівень забезпеченості транспортним сполученням; значна диспропорція у рівні розвитку зв'язку; низька забезпеченість дошкільною освітою; недостатнє охоплення навчальними закладами та низька якість освітніх послуг; аграрна наука; низький рівень реалізації потреб мешканців сільських територій у культурному дозвіллі та відпочинку; неефективна мережа лікувальних закладів; низький рівень фізкультурно-спортивного оздоровлення; погіршення доступу населення до об'єктів роздрібної торгівлі; зниження товарообороту ресторанного господарства; розвиток туризму [2].

Соціальна інфраструктура села — це сукупність підрозділів аграрних підприємств, які забезпечують задоволення соціально-побутових та культурних потреб селян. Соціальна інфраструктура охоплює такі сфери діяльності: житлово-комунальні, побутові, медичні, торговельні, громадського харчування, освітні, культурні, туристичні, спортивно-оздоровчі, поштово-телеграфні, транспорту, зв'язку, новітніх технологій тощо.

Перед соціальною інфраструктурою стоять такі завдання:

- створити умови для продуктивної зайнятості та збільшення доходів сільського населення;

- докорінно поліпшити матеріальне становище та підвищити престиж сільської інтелігенції;
- посилити соціальний захист найуразливіших верств сільського населення;
- забезпечити стабільне функціонування, розвиток і підвищення якості соціальної інфраструктури.

Завдяки досягненню поставлених цілей інфраструктура аграрного ринку України повинна функціонувати ефективно, використовуючи усі виробничі потужності, працювати на максимальний результат за мінімальних затрат.

Кращі умови життя селян забезпечуватимуть ефективне функціонування та подальший розвиток підприємств, організацій і установ виробничої і соціальної інфраструктури села. Крім того, їх діяльність позитивно впливатиме на розвиток нових форм господарювання, активізує розвиток малого бізнесу, сприятиме створенню додаткових робочих місць і скороченню рівня безробіття, підвищенню рівня доходів, призупиненню скорочення та закриття на селі різного роду підприємств і об'єктів соціального призначення, збільшенню асортименту та якості послуг. Вище викладене дозволить забезпечити активізацію участі місцевого населення в заходах економічного розвитку та сприяти зростанню підприємницької діяльності для зміцнення фінансового сектору.

Список використаних джерел

1. Становлення механізму публічного управління розвитком сільських територій як пріоритет державної політики децентралізації. Електронний ресурс [http://znau.edu.ua/images/images-news/2019/01/zbirnik04122018_%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BB_%D0%BC%D0%B5%D1%85.pdf]
2. Гоголь Т.В. Сучасні проблеми розвитку соціальної інфраструктури сільських територій України / Т.В.Гоголь, М.К.Орлатий //

Сталий розвиток та безпека агропродовольчої сфери України в умовах глобалізаційних викликів: монографія / О.І.Павлов, М.А. Хвесик, В.В. Юрчишин; за ред. О.І. Павлова – Одеса: Астро-принт, 2012.-762 с.- С. 521-539.

3. Тенденції розвитку інфраструктури українського села.
Електронний ресурс [<http://vlp.com.ua/files/68.pdf>]

Науковий керівник канд. екон. наук, доцент Христенко О.А.